

m.v., som kan efterprøves af anden administrativ myndighed.

I § 43 er der fastsat særlige regler for klager over fredningsnævnernes afgørelser om fredning.

Det følger af almindelige regler, at miljøministerens afgørelser ikke kan påklages, med mindre dette fremgår af loven, således som det er tilfældet for så vidt angår § 60, stk. 2. Dette gælder både de afgørelser, som ministeren træffer som første instans, herunder afgørelser i sager, som ministeren vælger at kalde ind efter lovforslagets § 67, stk. 1, og ministerens afgørelser i klagesager, jf. § 85, 2. pkt. Af oplysende grunde er imidlertid i *stk. 3*, foreslået optaget en regel herom i loven.

I *stk. 4* er indsat en bestemmelse, der giver miljøministeren bemyndigelse til at bestemme, at der ikke skal være klageadgang knyttet til amtsråderes afgørelse om godkendelse af offentlige anlæg efter regler der udstedes i medfør af § 20, stk. 2. Dette vil være i overensstemmelse med den gældende ordning om amtsrådenes godkendelse af visse vej- og elanlæg i medfør af naturfredningslovens § 42, som forudsættes opretholdt med visse justeringer, jf. bemærkningerne til § 20, stk. 2. Evt. anvendelse af bemyndigelsen efter *stk. 4* vil blive forhandlet med Trafikministeriet, Energiministeriet, Boligministeriet og de berørte organisationer.

Til § 79

Der henvises til de indledende bemærkninger til dette kapitel.

Til § 80

Det foreslås, at Naturklagenævnet – ligesom Overfredningsnævnet – foruden formanden skal bestå af 2 højestere dommere og et flertal af landspolitiske medlemmer. De landspolitiske medlemmer foreslås valgt på samme måde som til Overfredningsnævnet. Der kan som hidtil udpeges såvel folketingsmedlemmer som ikke-folketingsmedlemmer.

Det forudsættes, at de af Højesteret udpegede suppleanter også er højestere dommere.

Til §§ 81–82

Bestemmelserne svarer til almindeligt gældende regler for klagenævn. I lighed med den gældende ordning vedr. Overfredningsnævnet foreslås det dog i § 45, at Naturklagenævnets afgørelser om fredningserstatninger ikke skal være endelige men kan påklages til en Taksationskommission.

Til § 83

I en forretningsorden optages de generelle bestemmelser for nævnets virke, herunder eventuelle bestemmelser om særlig formandskompetence. For det foreslåede naturklagenævns vedkommende bør formanden ikke uden bemyndigelse fra nævnet have kompetence til at afgøre nogen klagesag, men det er af praktiske grunde nødvendigt, at formanden tillægges en selvstændig beføjelse til at henvise de klager til miljøministerens afgørelse, som ikke skønnes at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse. Hvis nævnet ikke kan tiltræde henvisningen, kan formandsbeslutningen omgøres, så længe miljøministeren (styrelsen) ikke har truffet afgørelse.

Til § 84

Der henvises til de indledende bemærkninger til dette kapitel.

Til § 85

Denne bestemmelse fastlægger, hvilke sager der skal afgøres af Naturklagenævnet, og hvilke der skal afgøres af miljøministeren som klagemyndighed.

Der er fastsat, at nævnet skal afgøre sager, som efter nævnets vurdering har en meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål. Det er således nævnet, der afgør, om klagen skal behandles af nævnet selv eller ministeren.

Det er ikke anset for muligt i lovteksten af anføre, at afgørelser med hjemmel i bestemte lovregler kan påklages til nævnet, idet den enkelte lovbestemmelse kan fremkalde afgørelser af vidt forskellig betydning. Det er dog i § 43 fastsat, at fredningsnævnets afgørelser om fredning altid kan indbringes for nævnet. Det samme gælder, jf. § 60, stk. 3, afgørelser om ekspropriation til naturforvaltningsformål og erstatning herfor.

Det følger af bestemmelsen, at de afgørelser, som påklages af miljøministeren som offentlig myndighed på miljøområdet, skal behandles af nævnet.

Det forudsættes, at nævnet normalt behandler og afgør klagesager, der vedrører Miljøministeriets egne arealer eller som vedrører naturgenopretningsprojekter, hvor Miljøministeriet har en væsentlig interesse i, at sagerne bliver fremmet. I disse sager ville der kunne rejses tvivl om ministeriets habilitet, og det vil således være naturligt, at Naturklagenævnet behandler dem i overensstemmelse med grundlæggende forvaltningsretlige principper.